

Hướng dẫn soạn văn lớp 6 – Bài: Luyện tập kể chuyện tưởng tượng

Có thể chọn một trong năm đề bài đã cho ở bài trước, chú ý tránh trùng lặp với đề đã thực hiện trong giờ luyện tập trước. Sau đây là một đề trong số đó.

Giải câu 1 – Đề bài luyện tập (Trang 139 SGK ngữ văn 6 tập 1)

“Kể chuyện mười năm sau em về thăm lại mái trường mà hiện nay em đang học. Hãy tưởng tượng những đổi thay có thể xảy ra.”

Gợi ý tìm hiểu đề và lập ý:

- Đây là đề tưởng tượng hoàn toàn, bởi học sinh không thể dựa vào tài liệu nào có sẵn.
- Mười năm nữa là lúc em bao nhiêu tuổi? Dự kiến lúc đó em đang học đại học hay đã đi làm?
- Em về thăm lại trường vào dịp nào? Có thể là vào ngày hội trường để có dịp thuận tiện gặp được nhiều thầy cô và bạn cũ.
- Mái trường thân yêu mười năm sau theo em sẽ có những thay đổi gì, có thêm gì, bớt đi cái gì? Chẳng hạn, cây cối và vườn hoa có gì đổi thay, nhà trường có thêm ngôi nhà nào mới?
- Các thầy (cô) giáo mười năm nữa sẽ có gì thay đổi? Thầy (cô) có nhận ra em không? Em và thầy (cô) sẽ nói gì với nhau?
- Còn các bạn, lúc ấy hẳn đều đã học đại học hay đi làm. Cuộc hội ngộ chắc sẽ nhắc lại những kỉ niệm cũ, ...
- Em suy nghĩ gì khi chia tay với trường?

Trả lời:

Tham khảo dàn bài sau:

a) Mở bài:

- Mười năm nữa là năm nào? Em bao nhiêu tuổi? Em vẫn đang đi học hay đã đi làm?
- Em về thăm trường cũ vào dịp nào (khai giảng, kỉ niệm Ngày Nhà giáo Việt Nam...)

b) Thân bài:

- Tâm trạng trước khi về thăm: bồn chồn, sốt ruột, lo lắng..
- Cảnh trường lớp sau mười năm xa cách có gì thay đổi (thêm, bớt), các khu nhà, vườn hoa, sân tập, lớp học cũ.

Hướng dẫn soạn văn lớp 6 – Bài: Luyện tập kể chuyện tưởng tượng

– Gặp gỡ với các thầy cô giáo cũ, mới như thế nào? Thầy chủ nhiệm, cô hiệu trưởng, bác bảo vệ..

– Gặp gỡ bạn cũ, những kỉ niệm bạn bè hiện về, thăm hỏi cuộc sống hiện nay, những hứa hẹn...

c) Kết bài:

– Phút chia tay lưu luyến...

– Ấn tượng sâu đậm về lần thăm trường.

Bài làm tham khảo:

Thời gian trôi nhanh thật, thắm thoát mới đó mà đã mười năm. Giờ đây tôi đã lớn khôn, đã trở thành sinh viên năm thứ nhất đại học. Hôm nay, có dịp về thăm ngôi trường cu thân yêu, trong tôi dâng ngập một cảm giác xao xuyến và bỡ ngỡ khôn cùng.

Ngôi trường cũ hiện ra trước mắt tôi với nhiều kỉ niệm vừa quen thuộc vừa xen chút lạ lẫm. Xe tôi chạy chậm chậm trên con đường nhỏ. Chiếc cổng trường năm xưa giờ đã được thay thế bằng chiếc cổng xây cao và phía trên ghi rõ hàng chữ Trường THCS Nguyễn Du... Tôi còn nhớ rõ ngày ấy, mỗi lần đi học muộn, cánh cửa đóng sập lại, tôi phải năn nỉ mãi bác bảo vệ mới cho vào.

Bước vào sân trường sự thay đổi ấy càng hiện lên rõ hơn. Dãy lớp tôi học năm xưa giờ được thay thế bằng một ngôi nhà cao tầng khang trang, sáng sủa. Lớp cũ không còn nhưng tôi vẫn như thấy đâu đây hình ảnh của các bạn cùng lớp: Lan, Hồng, Thắng mở vẹt,... Ngày ấy, cũng ở góc sân trường này, chúng tôi thường chơi đùa. Cây xà cừ vẫn còn đó nhưng nó đã già hơn trước. Tôi bước lại gần, những nét chữ khắc vào thân cây đã mờ dần theo năm tháng.

Tôi bước tới khu hiệu bộ, căn nhà cũng được sửa lại đôi chút nhưng vẫn giữ nguyên hình dáng năm xưa, nằm uy nghiêm giữa hai bên hàng cây mát rượi. Đây chính là hàng cây chúng tôi trồng khi trường mới xây xong mà. Trong tiếng gió tôi nghe những lời rì rầm như những tiếng chào. Dưới gốc cây vẫn còn chiếc biển đề quen thuộc “Cây kỉ niệm lớp... khoá...”.

Sân trường đang giờ học, im ắng đến lạ thường. Tôi nghe tiếng thầy cô âm vang, trầm âm trong lớp học. Nổi nhớ thầy cô cùng các bạn dâng ngập hồn tôi. Từ ngày chia tay mỗi người một ngã không biết cuộc sống của họ ra sao. Và các thầy cô của tôi nữa, tôi nhớ cô Nhung dạy văn cũng đồng thời là giáo viên chủ nhiệm. Ngày ấy cô rất nghiêm khắc, không ít lần cô đã mắng chúng tôi khi chúng tôi không chịu nghe giảng. Tôi biết lúc đó đã có một số bạn tỏ ý không bằng lòng với cô nhưng chính những người bạn đó sau này đã tâm sự với tôi: Đến khi xa cô rồi mới thấm thía lời cô dạy.

Thực ra ngày đó chúng tôi còn nhỏ quá chỉ thích chơi thôi. Giờ đây trưởng thành tôi chỉ mong có dịp gặp lại cô để nói hết những tâm sự của mình.

Hướng dẫn soạn văn lớp 6 – Bài: Luyện tập kể chuyện tưởng tượng

Đang mãi mê với dòng suy nghĩ của mình thì tôi gặp cô, tôi vô cùng sung sướng và bất ngờ vì bao năm rồi cô vẫn dạy ở nơi đây. Tôi chạy lại, vui mừng:

– Em chào cô! Cô có nhận ra em không ạ?

Cô nheo đôi mắt, sửa lại cặp kính:

– Em là...

– Em là Lan học sinh lớp 6C2, khoá học cách đây mười năm rồi thưa cô.

Thế là cô trò tíu tít nói chuyện. Đến lúc này tôi mới có dịp ngắm nhìn lại gương mặt cô. Năm tháng trôi đi, trên khuôn mặt của cô đã có nhiều nếp nhăn, đôi mắt cũng không còn sáng như xưa nữa nhưng cái nhìn của cô vẫn thật dịu dàng. Mái tóc đen giờ đã có khá nhiều sợi bạc. Tôi bỗng thấy thương cô vô cùng bởi tôi biết cuộc đời riêng của cô không mấy hạnh phúc nên bao nhiêu tình cảm cô dành hết cho tất cả các học sinh.

Tôi và cô đi dạo quanh sân trường, cô trò nhắc lại bao chuyện cũ. Đi bên cô, tôi thấy mình như nhỏ lại, như được trở về tuổi học trò thơ ngây. Tôi vẫn thấy cô dịu dàng và ân cần như ngày tôi còn đi học. Tôi đã tâm sự hết với cô về những tình cảm của các bạn của lớp dành cho cô như thế nào. Cô rất xúc động, cô nói:

– Những gì cô dạy dỗ các em năm xưa, cô biết rằng có thể ngay lúc đó các em chưa hiểu hết nhưng cô tin rằng mai này lớn lên các em sẽ hiểu. Và từ đó các em sẽ trưởng thành hơn trong cuộc sống.

– Cô ơi, ngày đó chúng em còn nhỏ quá nên không hiểu hết tấm lòng của cô dành cho chúng em.

Cô vuốt tóc tôi mỉm cười, một nụ cười nhân hậu:

– Cô chỉ mong mỗi lớp học trò qua đi trở thành những người có ích cho xã hội và nếu có dịp về thăm cô là cô rất vui.

Trống vào lớp vang lên, tôi phải tạm biệt cô. Tôi tự hứa tết năm nay chúng tôi sẽ họp lớp và tất cả sẽ về thăm trường cũ, thăm cô giáo chủ nhiệm.

Ngắm ngôi trường cũ một lần nữa, tạm biệt những kỉ niệm của tuổi thơ, tôi ra về trong lòng nao nao bao kỉ niệm buồn vui. Mái trường thân yêu, ngôi nhà thứ hai của chúng tôi, chính nơi đây đã chấp cánh cho tôi bao ước mơ hi vọng. Tôi hiểu rằng dù là mười năm hay bao nhiêu năm nữa, tôi cũng sẽ mãi khắc ghi những kỉ niệm về một thời cắp sách đến trường.

Giải câu 2 – Các đề bài bổ sung (Trang 140 SGK ngữ văn 6 tập 1)

Hướng dẫn soạn văn lớp 6 – Bài: Luyện tập kể chuyện tưởng tượng

Tìm ý cho các đề bài bổ sung sau đây:

- 1) Mượn lời một đồ vật hay con vật gần gũi với em để kể chuyện tình cảm giữa em và đồ vật hay con vật đó.
- 2) Thay ngôi kể để bộc lộ tâm tình của một nhân vật truyện cổ tích mà em yêu thích.
- 3) Tưởng tượng một đoạn kết mới cho một truyện cổ tích nào đó (chẳng hạn, truyện Sọ Dừa, Cây bút thần).

Trả lời:

1. Đề bài: Mượn lời một đồ vật hay con vật gần gũi với em để kể chuyện tình cảm giữa em và đồ vật hay con vật đó.

a) Mở bài: Giới thiệu nhân vật:

- Đồ vật (con vật) tự giới thiệu mình.
- Đồ vật (con vật) giới thiệu về tình cảm giữa mình và người chủ.

b) Thân bài:

- Lí do đồ vật (con vật) trở thành vật sở hữu của người chủ.
- Tình cảm ban đầu giữa đồ vật (con vật) và người chủ.
- Những kỉ niệm vui, buồn khó quên của hai người.
- Tình cảm lúc sau (nếu có sự thay đổi trong tình cảm người chủ) lí do sự thay đổi.

c) Kết bài: Suy nghĩ, cảm xúc của đồ vật (con vật) đó với chủ của mình.

2. Đề bài: Thay ngôi kể để bộc lộ tâm tình của một nhân vật truyện cổ tích mà em yêu thích.

a) Mở bài:

- Giới thiệu không gian, thời gian của buổi gặp gỡ.
- Xây dựng tình huống gặp nhân vật trong truyện (nằm mơ? Tưởng tượng?...)

b) Thân bài: Cuộc trò chuyện thú vị.

- Hỏi han.
- Trao đổi suy nghĩ, thắc mắc (nếu có)... của mình.

Hướng dẫn soạn văn lớp 6 – Bài: Luyện tập kể chuyện tưởng tượng

c) Kết bài: Bày tỏ tình cảm đối với nhân vật đó.

3. Đề bài: Tưởng tượng một đoạn kết mới cho một truyện cổ tích nào đó (chẳng hạn: truyện Sọ dừa, Cây bút thần)

Gợi ý:

– Mã Lương sau khi vẽ biển, đánh chìm thuyền rồng, tiêu diệt cả triều đình, cả bè lũ Vua, quan tham ác thì cũng bất ngờ bị sóng cuốn trôi dạt vào một hoang đảo.

– Ở đây Mã Lương lại dùng cây bút thần chiến đấu với thú dữ, trùng độc, với hoàn cảnh sống khắc nghiệt để tồn tại.

– Mã Lương tình cờ gặp một con tàu thám hiểm vòng quanh trái đất chạy qua, ghé đảo để trữ nước ngọt.

– Mã Lương được mời lên tàu làm quen với nhà hàng hải nổi tiếng Magienlăng.

– Magienlăng mời Mã Lương đi cùng để vẽ những cảnh đẹp trên đường.

– Mã Lương sung sướng nhận lời.